

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

Titulus XLII. Superflua.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

invenitur pretiosius. Cur ergo ex his in superbiam mentis erigeris; in quibus perfacile de te obtinet etiam herba victoriam S. Chrysol. hom. 23. c. 6. in Matth.

In caelo nata est superbia; sed velut imme-

mor, quâ inde viâ ceciderit; illuc ultra redire non novit. Hildebertus Turon. ep. 36.

Ipsæ etiam sordes vestium, & cilicium, aliquando superbiae vermem mendacissimum generant, & nutriunt.

TITULUS XLII. SUPERFLUA.

ET dederit mihi panem ad vescendum. Gen. 28. 20. Petiit nec nimis parum, nec nimis multum; sed tantum panis, quantum fami sedanda sat esset; & tantum vestium, quod sat esset corpori tegendo. Paoletti D. 4. Pent.

Colligat unusquisque ex eo, quantum sufficit. Ex. 16. 16.

In flumine pertransibunt pede. Pl. 65. 6. Hugo Card. hic: flumen vocatur delicia, quæ fluunt, & deficiunt. Duo pedes necessitas, & voluptas. Dicit pedem in singulari: quia unum tantum pedem debemus mergere in aquis hujus fluminis; ut sumamus de rebus transitorii tantum ad necessitatem, non ad voluptatem. Hoc flumen pertransiunt multi duobus pedibus: quia accipiunt bona transitoria ad necessitatem, & ad voluptatem.

Vidimus stellam ejus. Matth. 2. 2. Dicite potius, vidisse vos ejus solem, lunam, & stellas; quorum ille sit Dominus; nec unius tantum stellæ dominum facite, quæ ipsum illuminet. S. Chrysol. l. 156. verè, sicut dixit Apostolus, *egenus factus est, cum esset dives*, 2. Cor. 8. 9; cum esset in sua Deitate dives, nostrâ sit pauper in carne; & habere cœpit stellam unam, totam qui fecit, habet, & continet, creaturam. q. d. qui in stabulo natus, in præsepio reclinat; ei una stella satis est, nec major ostentatio necessaria. Quale enim hoc esset, si pauper, cui pro lecto est præseppe, & pro domo natali stabulum, plures facces ad suum obsequium adhiberet. Did. Niss. Dom. Palm. 5. 6.

Dic ut lapides &c. Matth. 4. 3. Non dixit, ut lapis hic, panis fiat; sed *lapides*; volens Christum ad superflua instigare. Esurienti enim unus panis sufficit: & propter hoc Christus non dividit eum. Theophylactus hic,

Resplenduit facies ejus sicut sol. Matth. 17. 2. Immodicam vultus claritatem vult Matthæus indicare, cum illum ait solis instar resplenduisse. Sed non videtur magna exaggeratio, quando Isaias 30. 26. de beatis ait, eos sole septies splendidiore futuros. Quod si ita est, cur Christus tantum sicut sol resplenduit? Ad mensuram conditionis suæ extendit suam ostentationem: nec splendorem prætulit majorem; quàm tunc res postulabat. Erat eò tempore in carne passibili, & vita mortali; nec plus splendescere voluit,

quàm status, in quo degebat, requirebat. Did. Niss. Dom. Palm. 5. 6.

Sufficit. Marci 14. 41. Christus post aliquantulam quietem continuò intulit. Sufficientiæ verbum omne superfluum abrogat, & condemnat. Difficile semetipsum, propter inherentem passionem, homo cognoscat; nisi extra se discretum habeat provisorum. Veruntamen longa experientia custodita, & dissoluta compassio ad animale corpus, in sufficientia, & superfluo, discretum hominem fecit. Sim. Cass. l. 13. c. 8. hic.

Concluserunt piscium multitudinem copiosam. Luc. 5. 6. *Rumpebatur autem rete.* *Impleverunt ambas naviculas, ita ut penè mergerentur.*

Quid faciam? quia non habeo, quò congregem fructus meos. Luc. 12. 17. Non gaudet, quòd domi omnia repleantur; sed pungitur animò, ex affluxu divitiarum. S. Basilus apud Paoletti D. 4. Pent.

Dividebatur singulis, prout cuique opus erat. Act. 4. 35. Bombarda periclitatur, si instructor plus, quàm opus sit, immittat pulveris: nam illam dirumpit. Oliva t. 3. conc. 24.

Circumsusit eum lux de caelo, - apertisque oculis nihil videbat. Act. 9. 3. 8. Non ille obsecrante tenebrarum, sed luminis nimietate, excœcatus est. S. Chrysol. hom. 4. de S. Paulo.

Quæstus magnus, pietas cum sufficientia. 1. Tim. 6. 6. Sufficienciam quærite; quod sufficit, quærite: plus nolite. Cœtera gravant, non sublevant; onerant, non honorant. S. August. l. 105. de temp. Quidquid superfuerit honestæ sustentationi, id totum, quod manna fiebat Ex. 16. 20. abicit in vermes mordentis conscientiæ, & pacem turbantis. Oliva t. 3. conc. 24.

Tunc Petrus velut vinculum illum (Simonem Magum) de sublimi verè deposuit, & quòdam præcipitiò in saxa elidens ejus crura confregit. Et hoc in opprobrium facti illius: ut, qui paulò antè volare tentaverat; subito ambulare non posset: & qui pennas assumpserat; plantas amitteret: S. Maximus hom. 5. de SS. Petro, & Paulo. q. d. Simon nimis temerarius erat, dum non contentus velut homo per terram gradi; sed instar avis in aère volare voluit: ideo justè,

& alis, & pedibus, privatus est.

Paoletti cit.

